

І я, і Ви — почули голос мая,
Щось затремтіло — там, біля серця.
Мчимо в хвилях мототрамвая.
Почнемо інтермеццо.

Ми в Дарниці. Так гарно. Мило.
Пахучососни. Гуляємо. Десь плеще.
Груди затопило...
Ви: «Що се ще?»

Ми поверталися. Ні слова. Кепсько.
Безмовно йшли. Прощались біля ліфта.
І зникли Ви. І зник кудись Семенко.
...Дома я взявсь за Свіфта.

19. III. 1914. Київ

[З книги «Дерзання»:](#)

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. Поезії», 1990](#).